

והתורה גופא רפואה לגוף ונפש, ועיין רמב"ם פרק ד' דתשובה (הלכה ב') "לפיכך צריך להעמיד בכל קהל וקהל מישראל חכם גדול וזקן וירא שמים מנעוריו ואהוב להם שיהא מוכיח לרבים ומחזירם בתשובה" הרי פירש להדיא לבחור לזה אדם המתאים שאהוב להם, וכן כאן צריכים למצוא ירא שמים חכם ונבון שמתאים לחולה וישפיע עליו ^{אח"ח 16730118} בס"ד לטובה.

סימן תסו

שאלה: נשאלתי אם מותר לאדריכל יהודי לעשות תכנית לבנות בית תפלה לנוצרים.

אין לי כאן ספרי האחרונים לעיין בהם, אבל נראה פשוט שאסור, שמסייע בכך לבנות בית עבודה זרה יפה, עיין בט"ז יו"ד קמ"ג (ס"ק ב') שחלונות אסור, ולהלן ס"ק כ"ג שאפילו תשמיש דתשמיש אסור, וכאן שעיקר הבנין על ידו ובעצתו ותכניתו בודאי אסור.

ומיהו נראה דהיינו בית עבודה זרה גופא שקדוש אצלם, אבל בחצר דבית עבודה זרה, ומעבד תכנית שיפורים בחצר לכד בשכר לא מצאתי בזה איסור מדינא, ומפורש בשולחן ערוך (שם סעיף ב') דבונה הוא לכתחילה הטרקלין או את החצר שיש בה אותה כיפה, אבל נראה שגם הבית עבודה זרה מתייפה כשבחונן בחצר נראה יפה יותר, ולכן ^{אוצר החכמה} אשריו אם לא יתעסק בזה כלל. ועיין שם בט"ז שם (סק"ד) שהביא משיטות הפוסקים דחולקים וס"ל דאסור מדינא לסייע גם לטרקלין, ובט"ז מוכיח כדבריהם ומפרש שגם למתירים היינו רק לסייע והיינו לבנות עמהם אבל לבנות לכד לכולי עלמא אסור, ומסיים דיש להרחיק מהכיעור והדומה לו עיין שם.

הן אמת שהאחרונים דנו בנוצרים שבזמנינו אם דינם כעובדי עבודה זרה שאינם מצוין על שיתוף, נראה דהיינו לענין להשביעם (ועיין תוס' בכורות ב: ד"ה שמא יתחייב) או לעוד דינים בעבודה זרה, אבל לסייע להם להעמיד להם תפלה לא הותר מעולם ולכן בנידון דידן שפיר אסרנו.

אומרים שעכו"ם אינו מצווה על שיתוף, וכן קשה להסית שם יהודים לעבודה זרה, אבל הריפורמיים צובעים עצמם בדת יהודי, וכופרים בכל התורה כולה, ודתייהם ואמונתם שונה משלנו בתכלית הריחוק, ואם אסור לבנות ולתקן בבית עבודה זרה כמפורש בש"ע קמ"ג ס"ק ב' שאפילו הכיפה אסור וכ"ש בבית עצמה ע"ש במפרשים, ואין כאן רק איסור דלפני עור, אלא עצם התיקון לבית שמורדים בהקב"ה אסור.

והרבה שלוחים למקום ית"ש להמציא ליהודי פרנסה בהיתר ולא באסור, ומזונותיו של אדם קצובים לו ובודאי ימציא לו הקב"ה פרנסתו בהיתר ולא יקבל ע"ע עבודה זאת שאין בזה ברכה רק עבירה. (ויש למנוע אפילו ליכנס שם וכ"ש לתקן בודאי אין להתיר).

סימן תסה

שאלה: האם נכון הוא ללכת לפסיכולוגיים וסייקרטיסט להתרפאות.

דרשתי כמה וכמה פעמים ברבים נגד ההולכים להם, שדרכם להיפך מהתורה, ורואים כרפואה לעצבים לתת לכל אחד תאות לבבו למלאותו, ולא להגבילו כראוי, רק להציע לו ר"ל תאוות העולם הזה, ותאוה מביאה עוד תאוה, ואין לדבר סוף, ולא מתרפא רק מוסיף ומחמיר מצבו, ואפילו הטובים שבהם אין בידם להתעסק באלו אשר מפני עונותיהם הגיעו למרה שחורה, או עצבות וכדומה, שצריכים עזר מחכמי התורה שהם רופאי נפשות דוקא.

ובמדינה כאן רובם הולכים להתייעץ באלו ומוליכים אותם שולל, ודרכם להיפך ממש מדעת התורה, שע"פ התורה יש להסביר לאדם שהצרות ונסיגות הם לטובתו וכפרתו, ומפייחים באדם רוח בטחון שהסוף בזה ובבא יהיה טוב וצריכים להתחזק שהקב"ה יעזור, ובזה יתחזק ויגיע לידי שמחה שזה עיקר רפואתו, וישכח לגמרי מהעבר והעיקר להבא לעבוד ה' ולשמוח בקיום מצוותיו, והם דורשים ר"ל לא להפריע לאדם רק לתת כל תאוותו ורצונו ומדמים שמיישבים דעתו לרגע קט שנותנים לו הכל בהיתר, ובזה גוזלים ממנו גם ממון הרבה ומדמים לו כאילו בזה יתרפא.